

- 2) Πρέπει ένα φυσικό πρόσωπο, το οποίο, προ της προβλεπόμενης στο άρθρο 70 της οδηγίας 2004/39/EK ημερομηνίας της 1ης Νοεμβρίου 2007, απέκτησε παράγωγο χρηματοπιστωτικό μέσο από τράπεζα με κεφάλαια που δανείστηκε από την εν λόγω τράπεζα με σύσταση υποθήκης υπέρ της ίδιας τράπεζας, να θεωρηθεί ιδιώτης πελάτης και μη επαγγελματίας επενδυτής χρηματοπιστωτικών μέσων βάσει του δικαίου της Ένωσης, και πρέπει, εν προκειμένω, να εφαρμοστούν οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που επιβάλλουν υποχρέωση ενημερώσεως των καταναλωτών και απαγορεύουν τις καταστάσεις συγκρούσεως συμφερόντων όταν τράπεζα προσφέρει και πωλεί χρηματοπιστωτικό μέσο, όπως οι διατάξεις της οδηγίας 2003/6/EK⁽³⁾, της οδηγίας 2003/71/EK⁽⁴⁾, της οδηγίας 2001/34/EK⁽⁵⁾, του κανονισμού (ΕΚ) 809/2004⁽⁶⁾ και της οδηγίας 2014/65/ΕΕ⁽⁷⁾ καθώς και οι άλλοι κανόνες της νομοθεσίας της Ένωσης για την προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών;
- 3) Πρέπει η οδηγία 2003/6/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μη δημοσιοποίηση του γεγονότος ότι ο πάροχος του χρηματοπιστωτικού μέσου δεν διαθέτει άδεια για την παροχή της εν λόγω χρηματοπιστωτικής υπηρεσίας, η μη δημοσιοποίηση ουσιαστών πληροφοριών σε ενημερωτικό δελτίο ή σε συμπλήρωμα ενημερωτικού δελτίου, καθώς και ο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων από πλευράς του παρόχου του χρηματοπιστωτικού μέσου δύνανται, στο πλαίσιο συνάψεως συμβάσεων που αφορούν χρηματοπιστωτικό μέσο, να έχουν άμεση επίδραση (προς συγκεκριμένη κατεύθυνση) στην τιμή των οικείων χρηματοπιστωτικών μέσων, και ότι το άλλο συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση έχει, ως εκ τούτου, το δικαίωμα να απαιτήσει την ακύρωση ή τροποποίηση των εν λόγω συμβάσεων ή αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 145, σ. 1).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).
- ⁽³⁾ Οδηγία 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγωγήσεως της αγοράς (κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ 2003, L 96, σ. 16).
- ⁽⁴⁾ Οδηγία 2003/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/EK (ΕΕ 2003, L 345, σ. 64).
- ⁽⁵⁾ Οδηγία 2001/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών και τις πληροφορίες επί των αξιών αυτών που πρέπει να δημοσιεύονται (ΕΕ 2001, L 184, σ. 1).
- ⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 809/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα ενημερωτικά δελτία, τη μορφή των ενημερωτικών δελτίων, την ενσωμάτωση πληροφοριών μέσω παραπομπής, τη δημοσίευση των ενημερωτικών δελτίων και τη διάδοση των σχετικών διαφημίσεων (ΕΕ 2004, L 149, σ. 1).
- ⁽⁷⁾ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ 2014, L 173, σ. 349).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) στις 16 Ιανουαρίου 2018 — Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung κατά Hauptzollamt Frankfurt am Main

(Υπόθεση C-26/18)

(2018/C 152/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Καθής: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί προϋπόθεση της εισαγωγής υπό την έννοια των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και 30 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, η ένταξη του εισερχόμενου στο έδαφος της Ένωσης αγαθού στο κύκλωμα οικονομικών συναλλαγών της Ένωσης ή αρκεί απλώς η ύπαρξη κινδύνου να ενταχθεί το εισερχόμενο αγαθό στο κύκλωμα οικονομικών συναλλαγών της Ένωσης;

Σε περίπτωση που η εισαγωγή προϋποθέτει την ένταξη του αγαθού στο κύκλωμα οικονομικών συναλλαγών της Ένωσης:

- 2) Υφίσταται ένταξη στο κύκλωμα οικονομικών συναλλαγών της Ένωσης ενός εισερχόμενου στο έδαφος της Ένωσης αγαθού στην περίπτωση που το αγαθό, κατά παράβαση της τελωνειακής νομοθεσίας, δεν υπάγεται σε κανένα καθεστώς υπό την έννοια του άρθρου 61, παράγραφος 1, της οδηγίας ή μολονότι αρχικώς είχε υπαχθεί σε ένα τέτοιο καθεστώς, στη συνέχεια εξέρχεται πλέον, λόγω τελωνειακής παραβάσεως, από το καθεστώς αυτό, ή προϋποθέτει, σε περίπτωση τελωνειακής παραβάσεως, η ένταξη στο κύκλωμα οικονομικών συναλλαγών της Ένωσης να μπορεί να γίνει δεκτό ότι το αγαθό, λόγω αυτής της τελωνειακής παραβάσεως, εντάχθηκε στο κύκλωμα οικονομικών συναλλαγών της Ένωσης εντός του φορολογικού εδάφους του κράτους μέλους στο οποίο η παράβαση αυτή διαπράχθηκε, και μπορούσε να διατεθεί προς κατανάλωση ή χρήση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις
18 Ιανουαρίου 2018 — Tiroler Gebietskrankenkasse κατά Michael Moser**

(Υπόθεση C-32/18)

(2018/C 152/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίον και εναγόμενο: Tiroler Gebietskrankenkasse

Ανααιρεσίβλητος και ενάγων: Michael Moser

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 60, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (στο εξής: κανονισμός 883/2004) ⁽¹⁾, την έννοια ότι το επικουρικό αρμόδιο κράτος μέλος (Αυστρία) οφείλει να καταβάλει στον ένα από τους γονείς που κατοικεί και εργάζεται στο κατά το άρθρο 68, παράγραφος 1, στοιχείο β', περίπτωση i, του κανονισμού 883/2004 κατά προτεραιότητα αρμόδιο κράτος μέλος (Γερμανία) το διαφορικό συμπλήρωμα μεταξύ του χορηγούμενου εντός του κατά προτεραιότητα αρμοδίου κράτους μέλους γονικού επιδόματος και του εξαρτώμενου από το εισόδημα επιδόματος επιμέλειας τέκνου του άλλου κράτους μέλους, ως οικογενειακή παροχή, στην περίπτωση που αμφότεροι οι γονείς κατοικούν με τα τέκνα τους στο κατά προτεραιότητα αρμόδιο κράτος μέλος και μόνον ο ένας γονέας απασχολείται ως μεθοριακός εργαζόμενος στο επικουρικό αρμόδιο κράτος μέλος;